

Geronimo Stilton

ALÍCIA

AL PAÍS DE LES MERAVELLES

DESTINO

DE LEWIS CARROLL

Geronimo Stilton

Alicia al País de les Meravelles

DESTINO

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Text original de Lewis Carroll, adaptat lliurement per Geronimo Stilton
Coordinació de Patrizia Puricelli, amb la col·laboració de Maria Ballarotti
(textos) i Roberta Bianchi (dibuixos)
Coordinació de textos de Sarah Rossi
Direcció d'editing d'Isabella Barbieri
Coberta de Flavio Ferron
Il·lustracions d'Andrea Denegri (llapis i tinta) i Christian Aliprandi (color)
Disseny gràfic de Simona Gargantini i Jole Montalbano, amb la col·laboració
de Yuko Egusa
Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Alice nel Paese delle Meraviglie*

Traducció: Xavier Solsona

© 2010, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia
www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2015, Editorial Planeta S. A.

© 2015, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Pedro i Pons, 9-11, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: març del 2015

ISBN: 978-84-9057-690-8

Dipòsit legal: B. 1.588-2015

Impressió: T. G. Soler

Imprès a Espanya - *Printed in Spain*

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

El descens a la lloriguera del Conill

L'Alícia estava cansada d'estar asseguda a la vora del **riu** al costat de la seva germana. No tenia res interessant a fer, aquella tarda!

A més, la seva germana llegia un **llibre** sense dibuixos i l'Alícia s'avorria d'allò més.

—Podria teixir una garlanda de margarides...

—es va dir, amb poca convicció.

Feia molta **CALOR** i l'Alícia tenia mandra. Ja es disposava a collir les flors quan vet aquí que un gran Conill va passar **RA-BENT** pel seu costat: era completament

El descens a la lloriguera del Conill

blanc i semblava que tingués moltíssima pressa.

—Òndia! Òndia! Faig tard! —va **EXCLAMAR** el Conill tot preocupat, aturant-se a pocs passos de la nena.

L'Àlicia va parpellejar, **sorpresa**, si bé en aquell moment el fet no li va semblar tan extraordinari.

Però quan l'animaló va treure un rellotge de la butxaca de l'armilla, el va consultar i va tornar a córrer encara més de pressa... Aleshores sí que l'Àlicia va fer un **bot**: no havia vist mai un Conill amb armilla. I amb un rellotge, per si no fos prou!

Dominada per la **curiositat**, la nena va sortir a empaitar-lo: va travessar el prat que vorejava el **riu** i va córrer tant com va poder per no perdre de vista el Conill Blanc.

Quan va arribar al límit del prat, va poder

El descens a la llogiguera del Conill

ENTREVEUE el Conill, que saltava per un gran forat, a l'altra banda d'una bardissa. L'Alícia no s'ho va pensar ni un moment i

[illegible]

Beu-me!

 El **forat** devia ser molt profund, perquè l'Àlicia va tenir tot el temps del món per mirar al seu voltant mentre **queia** avall.

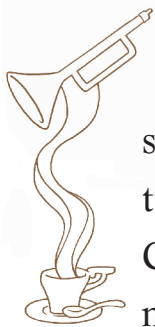
El cert és que era un forat molt estrany: de les parets **PENJAVEN** armariets, quadres, pres-tatges, jocs de cartes, mapamundis... Vaja, que hi havia una mica de tot!

—Vés a saber quants quilòmetres he baixat!

—es va preguntar l'Àlicia en **veU alta**—.

Probablement m'estic acostant al centre de la Terra —va prosseguir, molt satisfeta dels seus coneixements científics—. Sí, segur que deu

Beu-me!

ser així... I vés a saber a quina latitud i longitud em trobo a hores d'ara!

Cada cop li agradava més fer servir aquella mena de **PARAULES**. En el cas que algú la sentís, volia demostrar que era una nena culta.

Però al cap d'un moment, cansada de tantes reflexions, es va *endormiscar*. I a mig pensar figures,

PATAPUM!

Finalment, l'Àlicia va tocar terra i va rodolar per un piló de fulles seques: no s'havia fet ni una sola **esgarrapada!**

Tan bon punt es va aixecar, la nena va veure

a la llunyania la petita silueta del Conill, que corria saltant a través d'una galeria *estreta*.

L'Àlicia el va empaitar, però quan va arribar al final, el Conill Blanc ja no hi era.

La nena es va trobar en una gran sala, il·luminada amb una sèrie de llànties que penjaven del sostre i plena de portes, totes tancades. Llavors l'Àlicia es va posar a caminar amunt i avall.

—I ara què? —va **SOSPIRAR**.

Just aleshores va veure una tauleta de vidre de tres potes que li havia passat desapercebuda. A sobre la taula hi havia una petita clau **daurada**.

—Potser aquesta clau deu obrir una de les portes tancades! —va exclamar la nena, **esperançada**.

Així, va començar a provar la clau a tots els panys, però... no hi va haver res a fer! No s'obria cap porta. L'Àlicia estava començant a desanimar-se quan va descobrir una porteta amagada darrere d'una cortina. Va provar la clau al forat del pany i... hi anava

PERFECTA!

Beu-me!

L'Àlícia es va agenollar davant de la porteta i hi va donar un **COP D'ULL**. La porta donava a un passadís molt estret, al fons del qual s'entreveia un **JARDÍ** preciós.

—Però quina llàstima! —es va lamentar l'Àlícia—. Sóc massa **GRAN** per passar-hi!

El cert és que el forat de la porta era tan petit que la nena no hi podia fer entrar ni tan sols el cap.

—Oh, tant de bo em pogués plegar com un **TELESCOPI**! —va sospirar—. Em faria petita i hi podria passar!

Mentre ho deia, l'Àlícia va tancar la porta amb clau i va tornar a la tauleta, amb l'esperança que hi trobaria un llibre amb les instruccions per plegar les persones com un telescopi! En canvi, només hi va trobar una ampolla minúscula, amb una etiqueta que deia «**BEU-ME**».

L'Àlícia va deixar la clau a la taula i va observar l'ampolleta, desconfiada.

Beu-me!

—Mmm... No s'ha de beure mai d'una ampolla desconeguda —es va recordar a si mateixa—, sobretot si hi posa «VERÍ».

En aquella ampolla, però, la paraula *verí* no hi era escrita, de manera que l'Alícia va decidir beure'n un glop.

—És *boníssim!* —va comentar—. Té gust de pastís de cireres, crema, pinya, gall dindi rostit, pa amb mantega... Així, glop a glop, es va beure tot el contingut de l'ampolla.